

Vi vil derfor gerne på baggrund af de præciseringer, der er faldet, med vores stemmeafgivning være med til at tilkendegive, at Enhedslisten ønsker at være med i de forhandlinger, der kommer fremover, om formuleringen af den danske bistands- og udviklingspolitik.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Lige en kort replik til bistandsministeren. Det er da rigtigt, at FN-systemet i virkeligheden ikke koster så mange penge, når man sammenligner med New Yorks brandvæsen. Jeg er også overbevist om, at det er fuldstændig korrekt, at deres absorptionsniveau er stort, netop set i lyset af, at en masse andre lande ikke betaler, men problemet er jo, at vi jo nok ikke kan opretholde hele New Yorks brandvæsen endside hele FN-systemet. Så dér må opgaven være, at vi gør en indsats for at få andre lande til at opfylde deres forpligtelser.

Jeg synes altså, at man skal tænke sig lidt om. For det første ligger vi langt, langt højere og kommer til at ligge langt, langt højere end alle andre lande, når det gælder ulandsbistand. For det andet har vi altså et dogme om, at vi skal give en del af pengene til multilateral hjælp.

Og så synes jeg altså godt, at det må være tilladt lige at tage hovedet med og sige, at hvis vi samtidig skal være kritiske over for de her organisationer, så var det måske en god idé, at der ikke nødvendigvis var den automatik i budgettet. Det kunne jo være, at der var mange af dem, man skulle overveje ikke at give bidrag, så man kom til at stå med et afløbsproblem.

Men jeg sagde sådan set også de her ting for at gøre opmærksom på, at der også er problemer andre steder, som FN er indblandet i; det gælder bl.a. genopbygningen af Bosnien. Der synes jeg, det er vigtigt, at vi ikke har så megen automatik i vores bistandshjælp, at vi absolut skal give en masse penge til multilaterale bistandsorganisationer i FN, som vi ikke er hundrede procent sikker på egentlig udnytter pengene på den måde, vi ellers i Danmark ønsker at udnytte bistandsmidler på.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Nu har vi haft 4 timers god debat, og jeg tror ikke, at der kan vendes flere sten i sagen, men der er selvfølgelig mange, der spændt sidder og venter på, hvad Fremskridtspartiet vil stemme til de to dagsordener. Der er selvfølgelig ting i

disse pinde, som vi godt kan være enige i, men når vi skal veje plusser mod minusser, så bliver det altså til, at vi stemmer nej til begge to.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt om definitionen af ressourcebase sige til hr. Keld Albrechtsen, at der ikke er tvivl om, at hvis vi skal prioritere vedvarende energi, så ville det jo være noget af det dummeste, man kunne forestille sig, hvis vi ikke udnyttede den samlede ressourcebase i Danmark i den forstand, at vi vel endnu i dag godt kan tillade os at kalde os for verdens førende på en lang række områder inden for vedvarende energi. Det er den type tolkning, vi lægger i det, og der forstår jeg vi er enige med Enhedslisten.

Så vil jeg sige tak til udviklingsministeren for det positive svar om AOTIS-landene og viljen til også at give fremtidig støtte til deres arbejde. Hvis de finder ud af, at det er sådan, så kunne man jo godt forestille sig, at de rent faktisk også søger, fordi de har et klart behov for at blive støttet i den aktivitet.

Min sidste kommentar er til miljøministerens betragtninger om vedvarende energi og energisatsning. Det er rigtigt, at vi til dem, der bor langt ude på landet i landdistrikterne, ikke bare kan sige, at vedvarende energi er den eneste løsning, for en lang række steder vil det bedste være kombinerede løsninger, men tankegangen er, at vi godt kan lave decentrale løsninger.

Der, hvor jeg vil sige, jeg er kritisk over for det, der er sket indtil nu, er med hensyn til bevillingerne til energiområdet, for så vidt jeg er orienteret, er disse ikke øget siden slutningen af 1980'erne, og selve den andel, som energisektoren udgør af bistandsområdet, har reelt været faldende.

Jeg er også bekymret for, at Danidas praksis i realiteten fører til, at den vedvarende energi får det vanskeligere, og jeg er bange for, at vilkårene er sådan. Jeg mener derfor, at det, at vi nu satser på det, betyder, at vi får det set efter hele vejen igennem. Og vi vil i forbindelse med, at vi får den eksterne evaluering, hvor vi skal kigge på Danidas inddragelse af miljø generelt, lægge helt afgørende vægt på, at vi netop får lavet det sådan, at vi ikke får nogle modsætninger, hvor der med den ene hånd i realiteten træffes beslutninger, som betyder, at det bliver vanskeligere at gennemføre de prioriteringer, som vi har truffet, med den anden hånd.

Vi stemmer selvfølgelig for dagsordenen.